

(\$ 4000) was on the average world level (\$ 4000), the including of value of land in the value of fixed capital even increase this ratio for Ukraine.

References:

1. Transforming food and agriculture to achieve the SDGs. 20 interconnecting actions to guide decision-makers (2018) / FAO. Rome: FAO, 2018. 136 p.
2. Agriculture of Ukraine 2017. (2018): *Statistical Yearbook*. Kyiv: State Statistics Service of Ukraine. 245 p.
3. The State of food and agriculture. Investing in agriculture for a better future (2012) / FAO. Rome: FAO of UN, 2012. 182 p.

Печериця Т.В., магістр гр. 2БЕМЗ- 401п.8
Власова Н.О., професор каф. міжнародного бізнесу та фінансів,
НТУ «ХП»

НЕОБХІДНІСТЬ, ЗМІСТ ТА ЦІЛІ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ НА РІВНІ ПІДПРИЄМСТВ

За даними державного комітету статистики України інвестиції у оборотні активи на початок 2019 року склали 3349,0 млрд. грн. й займали у загальній сумі активів 51,0%. За останні роки склалася тенденція до зменшення їх розміру та частки у валюті балансу підприємств за усіма видами економічної діяльності, що свідчить про зниження рівня їх забезпеченості й є одним із факторів скорочення обсягів виробництва у багатьох галузях економіки України. Це, безумовно, викликає необхідність підвищення ефективності управління оборотними активами на рівні підприємств.

Оборотні активи, які займають значну частку усіх активів підприємства, у значному ступені зумовлюють стійке фінансове становище підприємства, та його інвестиційну привабливість. Якщо підприємство забезпечене достатньою кількістю необхідних елементів оборотних активів, то його діяльність, як правило, є ефективною.

Управління оборотними активами на рівні підприємств являє собою систему принципів і методів розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних із установленням оптимальних розмірів їх обсягу та структури, які задовольняють потреби підприємства в окремих їх видах, і залученням з різних джерел та в різноманітних формах для здійснення господарської діяльності підприємства, забезпеченням умов оптимізації процесу їх оборотності. До цілей управління слід відносити оптимізацію обсягу та структури оборотних активів, відповідно, й швидкості їх руху; задоволення потреб підприємства в окремих видах за рахунок різних джерел.

Політика управління оборотними активами важлива, насамперед, з позиції ефективності та забезпечення безперервності поточної діяльності будь-якого підприємства. Зміна величини оборотних активів супроводжується й зміною короткострокових пасивів, тому обоє економічних об'єкта звичайно розглядаються спільно. Тобто процес управління оборотними активами складається із двох взаємозалежних етапів:

- управління процесом їх формування (визначення загального обсягу, потреби та оптимізація структури);
- управління процесом їх фінансування (оптимізація джерел фінансових ресурсів).

Складність, важливість та індивідуалізація управління мобільними засобами підприємств, визначаються значним обсягом фінансових ресурсів, що інвестуються в оборотні активи, різноманітням їх видів і конкретних різновидів, високою динамікою трансформації, роллю у прискоренні обороту капіталу та забезпеченні постійної платоспроможності, рентабельності та інших результатів фінансової діяльності підприємства. Якщо процес фінансування оборотних активів лежить у площині тільки фінансового менеджменту, то процес формування оборотних активів впливає із цілей і завдань операційного менеджменту.

Цілі управління пов'язані з роллю, значимістю й властивостями різних видів оборотних активів у господарській діяльності підприємств. До них варто віднести:

- достатність розміру, яка забезпечує потреби підприємства в різних елементах оборотних активів на протязі певного часу;
- забезпечення високого рівня ліквідності та платоспроможності;
- забезпечення оптимальної швидкості обороту;
- забезпечення високого рівня прибутковості при припустимому рівні ризику;
- оптимізацію джерел фінансування окремих видів оборотних активів із різних джерел за критерієм мінімізації витрат (вартості) на їх залучення.

Ієрархія й шляхи реалізації сукупності цілей визначаються у процесі стратегічного та оперативного управління оборотними активами і залежать від виду економічної діяльності, розміру підприємств тощо.

Попов І.О., магістрант, Харків, ХННІ ДВНЗ УБС
Солонецький І.І., магістрант, Харків, ХННІ ДВНЗ УБС

ДО ПИТАННЯ ЗАГРОЗ В ФІНАНСОВОМУ СЕКТОРІ НА ШЛЯХУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ

В умовах зростання відкритості та інтеграції економіки України у світову фінансову систему, питання забезпечення безпеки банківської діяльності є актуальним завданням сьогодення. Стан банківської системи залежить не тільки від соціальних, політичних або економічних змін, але і реагує на помилки в організації безпеки діяльності окремих банківських установ. Тому перед банківською системою постає важливе завдання у досягненні фінансової безпеки кожного окремого банку та гарантування стабільності всієї системи в цілому. Для дослідження загроз безпеки банківських установ варто виділити дві їх основні групи – внутрішні й зовнішні [1]. Пропонуємо розглянути деякі загрози у практичному відображенні, та їх наслідків (позитивних чи негативних) на фінансову безпеку банків.[2] Для відображення практичної значимості загроз складемо таблицю (табл.1).